

TO !

Prosinac, 2012./br.38

List učenika Srednje škole Bol

*Čestit
Božić i
sretna
nova
godina*

Riječ ravnatelja

Dragi učenici,

Lijepe želje su uvijek dobro došle, a još ljepše kada se te želje izriču u određenoj prigodi, a ljepše prigode nema od Božića i nove godine. Još samo nekoliko dana dijeli nas od dana kada ćemo se okupiti u krugu najdražih kako bi s roditeljima, braćom i sestrama proslavili božićne i novogodišnje blagdane. Tih dana ćemo planirati budućnost, zaželjeti jedni drugima puno zdravlja, ljubavi i bogatstva. Sve će nam se ostvariti ako se sjetimo da ima bolesnih, nevoljnih i siromašnih.

Staru godinu ćemo prvi put završiti bez ocjena na polugodištu olakšani za jednu brigu koja će nam doći u Novoj što ne smijemo zaboraviti. Godina koja nam dolazi donijet će nam nova iskušenja tražit će od nas više rada i zalagaja, ali će nam dati i nove mogućnosti uz potporu naših novih prijatelja u novoj zajednici europskih naroda.

Zato vam želim blagoslovljeno Božić i veselu novu 2013. na svim europskim jezicima

Vaš ravnatelj Krešimir Okmažić, prof

To!
Prosinac, 2012. / Broj 38

SADRŽAJ

- 2. str. Ravnateljeva čestitka
- 4. str. Razgovor sa prof. Karmelić
- 7. str. Školske novosti
- 8. str. Dani kruha
- 9. str. Humanitarne akcije
- 10. str. Izlet
- 12. str. Stranice na stranim jezicima
- 16. str. Sa sata filozofije
- 18. str. Poezija i proza
- 23. str. Zapis iz Portugala
- 24. str. Anketa
- 26. str. Moda
- 28. str. Školska kuhinja
- 30. str. O sv. Nikoli
- 31. str. Sport
- 32. str. Kodeks

SRETNI BLAGDANI !

Zahvaljujemo svim profesorima koji su pomogli da naš list ugleda svjetlost dana po 38. put

Uredništvo

Impressum

Petra Karmelić, 3.a
Marijana Arbunić, 3.a
Ivana Radić, 2.a

Kompjutorski prijelom i priprema za tisak

Marino Lalić, 3.a
Borna Jerčić, 2.a
Ivan Vuković, 2.a

Surađivali na listu

Ivan Karmelić, 4.a
Karmen Eterović, 4.a
Jure Trutanić, 4.a
Ivana Vodanović, 4.b
Bruna Jerčić, 4.b
Mihaela Gojević, 4.b
2.a

Nikolina Bezmalinović, 2.a
Frane Matoković, 2.a
Ivana Goić, 2.b
Lucija Brešković, 2.b
Nives Lugušić, 2.b
Ema Stančić, 1.a
3.b
1.a

Uredništvo

Ljubica Kusanović, prof.
Ana Ursić, prof.

Razgovor s prof. Božicom Karmelić

Povod ovom razgovoru s prof. Karmelić bilo je dobivanje nagrade GRB OPĆINE BOL za zasluge u obrazovanju, za dugi niz godina rada - prvo u Srednjoj, a zatim i u Osnovnoj školi Bol. Sljedeće godine naša profesorica iz osnovne škole približava se kraju dugogodišnjeg radnoga staža. Ovo joj je bio, kako kaže, prvi intervju u životu i bila je vrlo uzbudena. Pa evo da i vama prenesemo djelić atmosfere s našeg ugodnog druženja.

Koliko ste već dugo u Bolu i kako ste uopće ovdje stigli?

U Bol sam došla 1973. godine, što znači da će u rujnu iduće godine biti 40 godina od kad sam ovdje. Ja sam tada bila apsolventica, nisam još bila završila studij i htjela sam početi raditi. Već mi je bio dosadio Zagreb, a more me oduvijek privlačilo. Javila sam se na natječaj i prošla, iako još nisam imala diplomu. Naša struka je još uvijek relativno tražena, a tada je to pogotovo bila. Ja sam u životu napisala svega 2-3 molbe, pa se nadam da će i vama biti tako.

Što Vam se ovdje toliko svidjelo da ste još uvijek s nama?

Malo inercija, pa onda stvaranje obitelji. Upoznala sam ovdje muža, a onda su došla i djeca. U jednoj fazi sam intezivno razmišljala o odlasku zbog školovanja djece, ali onda sam vidjela da oni mogu bez mene.

Kako ste se odlučili za matematiku i fiziku? Je li to oduvijek Vaša ljubav
Ja sam se dvoumila između farmacije i matematike. Meni mama nije slala dokumente, kao što vaši brinu i ja sam

pomiješala datume. Trebala sam poslati dokumente za matematiku, farmaciju i dom, a na farmaciju sam zakasnila. Tako su ostale matematika i fizika. Kako nisam bila odlična učenica u gimnaziji polagala sam prijemni na fakultetu i prošla. Na matematiku i fiziku se ni danas nije teško upisati. Broj zainteresiranih je nešto veći nego broj mjesto, ali bolji učenici još uvijek bez problema upadaju.

Gledajući unatrag, biste li možda nešto promijenili?

Ja bih ponovno radila u prosvjeti, to sam sigurna. U šali uvijek kažem da bih vjerojatno bila profesor tjelesnog, pošto za glazbeni nemam sluha, a za likovni talenta.

U dugogodišnjem radu isticali ste se i u izvannastavnim aktivnostima, a Vaši su učenici postizali zapažene rezultate na školskim i državnim natjecanjima. Povodom toga, primili ste nagradu Grb općine Bol. Kako se osjećate?

Naravno da mi je draga. Ponosna sam, ali mislim da sam to i zaslужila, bez lažne skromnosti.

Koliko Vam je generacija još ostalo i jeste li se umorili?

Ja mogu sutra reći da idem u mirovinu, imam zadovoljene sve uvjete. Nisam sigurna hoću li otići na jesen ili odraditi još jednu godinu. Sve ovisi o tome kako će se osjećati.

Je li Vam žao što završavate s radom?

Sve to ovisi o danu. Kada radni dan prođe dobro, pomislim da bih to mogla uvijek raditi i zaista budem zadovoljna, ali

nakon neuspješnog sata i kad vidim da nema povratne informacije od učenika, zapitam se zašto ja sve to uopće radim.

Možete li nam ispričati neku zanimljivu anegdotu iz Vašeg višegodišnjeg iskustva?

Anegdota ima zaista mnogo, ali bi se trebalo sjetiti neke. Posebno kod usmenog odgovaranja fizike kad treba nešto zaključiti. Prva koja mi pada na pamet je od prije par dana. Iz matematike je trebalo navesti sve djelitelje broja 36 i učenik je napisao 1, 2, 3 itd. Nasmijala sam se i pomislila: „Eto, Božice, sad ti izvoli sama pronaći ostale!“

Pokazuju li učenici interes?

Oni manji da. Mala djeca su uvijek zainteresirana i zato je s njima na neki način ljepše raditi. Iako su živahniji i više griješe, oni uvijek imaju volje. Vi stariji, već u 7./8. razredu, počnete filozofirati kako vama to ne treba, kako to nije vaš životni izbor. I onda se jednostavno više ne trudite.

Idu li novijim generacijama bolje matematika i fizika?

Ne, mislim da im ide lošije. Djeca manje rade i manje su uporna. Matematika pogotovo traži konstantnost u radu i mnogo vježbe. Čim tog nema, a nema, to ne ide. Vi ste neka živčana djeca, sve biste odjedanput i na brzinu, a to tako ne može. U životu za sve treba uložiti truda i to je ono što se na kiraju vrednuje.

Imate li koji savjet za nas učenike i možete li nam reći kako biti bolji u tim predmetima?

Mislim da današnjim učenicima najviše nedostaje redovitosti u radu. Najčešće se započne raditi prije najavljenog ispita i onda nastane panika. Treba raditi svaki dan i prije nastave proći obrađeno gradivo. Koji put se može nešto preskočiti, ali to se ne smije često događati. Nekad su zbirke bile mnogo siromašnije s manje zadataka, a mi smo bili mnogo zainteresiraniji za ono što se radilo. Danas, čini mi se da učenici od silnih ponuđenih informacija ne vide onu pravu. Više ni ne skrivam ispite, jer ima više grupa, pa ako će ih netko i uzeti, nešto će naučiti rješavajući sve grupe. Sve u svemu, interes kod mladih ljudi je dosta manja nego prije, ne samo za matematiku.

Može li se one kojima lošije ide na neki način motivirati?

Naravno da se može motivirati, ali to treba napraviti u ranijoj fazi. Kasnije to više ne ide, jer su nastale praznine koje više nije moguće popuniti i istovremeno pratiti novo gradivo.

Osjećate li nedostatak sredstava za eksperimentalni dio nastave?

Što se tiče toga, fizika je uvijek bila problem jer nema dovoljno eksperimenata. Naravno da bi onda učeniku bilo zanimljivije da sam nešto otkrije. Prijašnji

program po HNOS-u je zamišljao mnogo grupnog i eksperimentalnog rada, ali za to nedostaje sredstava.

Smatrate li da otočke škole zaostaju?

Mi možda imamo kompleksne seoske škole, ali nije to tako. Naša djeca se jednako dobro uklapaju, samo treba raditi. Ja sam prve godine na fakultetu gledala u čudu učenike kako izlaze i rješavaju zadatke, a onda sam shvatila da su to učenici zagrebačke matematičke gimnazije. Naravno da se s tim ne možemo mjeriti, tu je program matematike i fizike puno ozbiljnije napravljen, a na kraju krajeva i broj sati je veći.

I Vaša kći je izabrala matematiku. Što kažete na to?

Da, ona je izabrala matematiku, ali je pobegla od prosvjete. Odlučila se za inžinjerski smjer, kako se to prije zvalo. Diplomirala je prije Uskrsa, a u utorak nakon Uskrsa je imala radno mjesto u Optima Telekomu. Zaista je imala sreće. Počela je raditi sa 24 godine, baš kao i ja.

Za kraj bih svim učenicima i njihovim obiteljima zažljela sretan i blagoslovljen Božić i mnogo uspjeha u nadolazećoj godini

Marijana Arbunić i Petra Karmelić, 3.a

$$\frac{1}{2}x^2 + 3x - \frac{\sqrt{2}}{3} = 0$$

Školske novosti

*Naš profesor Goran Maksimović nije sa nama, bolestan je. Njega mijenja profesorica Petra Vuković. Nadamo se da će lječenje uspijeti i da će prof. Maksimović biti ubrzo opet sa nama.

*Profesorica Tina Poklepović je također na bolovanju, njen sin je bolestan. Ali čujemo da je operacija u Parizu bila uspješna i da se Juraj dobro oporavlja.

*Iz naše škole je otišla i profesorica Miranda Matković (predavala je ekonomsku grupu predmeta kod komercijalista) i sada radi u jednoj splitskoj školi. Otišla je i prof. Silvija Sinovčić i sada nam latinski predaje prof. Lucija Brešković.

*Nastavlja se i učenje ruskog jezika, ruski nas uči profesorica Ivana Lovreković, a maturante grčki jezik uči prof. Lucija Brešković.

*Tijekom polugodišta je ponovo organiziran i malonogometni turnir (i muški i ženski).

*Sredinom listopada prof. Slavica Pavišić je organizirala i izlet u Visoko da bi se vidjele tamošnje piramide.

*U studenom je prihvaćen i KODEKS ZA SMANJENJE CILJANIH IZOSTANAKA

*21. 12. organizira se posjet splitskom HNK-u da bi odgledali operetu ŠIŠMIŠ Johanna Straussa ml.

*Ove godine u našoj školi se povodom Blagdana sv. Nikole organiziralo i natjecanje u izradi lika/kipa sv. Nikole. Učestvovali su svi razredi, a najbolji će bit proglašeni inagrađeni na Božićnom doručku.

*Vratila nam se sa razmjene učenika preko udruge GLOBUS Lucija Brešković iz Portugala.

*Krajem polugodišta organizirali smo i humanitarnu akciju (za CARITAS i MARY'S MEALS).

*Završetak ovog polugodišta je miran, nema stresa – nema zaključivanja ocjena. Velike se pripreme vrše za organizaciju tradicionalnog Božićnog doručka zadnjeg dana škole u 1. polugodištu. Ove godine događanja vezana uz doručak bit će bogatija... propremaju se brojna natjecanja (trčanje, biciklijada, pjevanje, potezanje konopa...)

Dani Kruha

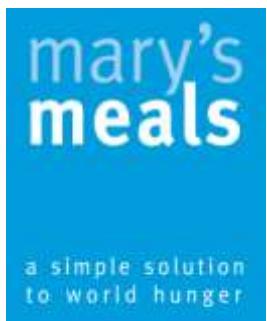
Svi učenici i profesori Srednje škole „Bol“ su se okupili povodom proslave „Dana Kruha“. Samo nekoliko sati prije toga, učenici turističko ugostiteljske škole su prpremali razne vrste kruha kako bi posebno obilježili taj dan. Već u 17.15 h sve vrste kruha, kruščića, pogačica i peciva su bili izloženi na stolovima. Cijeli program se odvijao u dvorani za tjelesni odgoj, te smo prije same degustacije imali nekoliko uvodnih riječi. Učenici Mirjan Marinković, Lena Ostojić i Marijana Arbunić rekli su ponešto o povijesti kruha i o osnovama pripreme kruha. Nakon toga smo svi mogli probati neku vrstu peciva po želji, a zasladiti smo ih mogli s nekoliko vrsta marmelada i sirevima. Druženje se odvijalo u ugodnoj atmosferi a zadovoljstvo se očitovalo na svim licima.

HUMANITARNA AKCIJA

MARY'S MEALS I CARITAS

Gledajući dokumentarni film na HTV-u CHILD 31 o gladnoj djeci u Africi došli smo na ideju da dio novca prikupljenog u ovogodišnjoj humanitarnoj akciji darujemo njima, a dio CARITAS-ovoj akciji „Vjerovali ili ne – i vi možete mijenjati svijet“ za pomoć potrebitima.

Doznaли smo да је *Udrugu Marijini obroci* основао Шкот Magnus MacFarlane. Данас *Mary's Meal* дјелује у 7 земаља, међу њима је и Хрватска. Име Дјевице Марије великородни је Шкот организацији dao jer је вјерник, а и зато што га је на хуманитаран рад потакнуо и посјет Међугорју приje 20-tak година. Прву помоћ у храни пружио је 1992. год. народу БИХ. Данас *Udruga* храни 700 000 дјече у Africi и Južnoj Americi. Нјена је специфичност да дјечи оброке срвира у школама и на тај начин потиче да се образују.

**Sa само 75 kn
mогуће је jedno dijete hraniti čitavu godinu dana.**

Hrvatski огранак храни trenutno 7 231 dijete (3 кухинje су у Malaviju, dvije у Beninu i jedna у Ekvadoru).

*Ne znam kako se zvala. Nikad nisam saznala. Ali zbog nje mi je srce ostalo u Africi. Bila je bosa i gladna. Bosa je do kuće hodala dva sata pješice. Najprije, dva sata od kuće do škole, a onda i dva sata od škole do kuće. Gladna? Gladna je sigurno bila jer je pojela samo pola obroka. Pola lončića hrane koji je dobila u školi. Bilo mi je jasno da se suzdržavala, jer je izgledala tako da bi mogla, u sekundi, pojesti 3 takva lončića. Preostalu polovicu je nosila kući, da nahrani brata ili sestru, koji ne idu u školu...**

* Ovo je svjedočenje jedne naše volonterke.

Vijeće učenika SŠ Bol

Posjet Bosni i Hercegovini

Srednja škola "Bol" je, na inicijativu profesorice Slavice Pavišić, odlučila, u vidu dvodnevnog izleta, pružiti svojim učenicima priliku da upoznaju susjednu nam Bosnu i Hercegovinu, odnosno njen glavni grad Sarajevo. Tako je nas četrdesetak učenika 12. 10. 2012. krenulo na putovanje u BiH, zemlju planina, a odnedavno i piramide, pod budnim okom četvero profesora: prof. Slavice, prof. Branka, prof. Sani i prof. Ivane.

Nakon što smo se okupili u splitskoj trajektnoj luci krenuli smo autobusom iz Splita preko Omiša i ušća rijeke Cetine, Makarske rivijere sve do Metkovića, pa do granice sa BiH. Prešavši granicu odmah je bilo vidljivo da smo zakoračili, ne samo u novu državu, već u jednu sasvim novu kulturnošku sredinu. Počeli su se ukazivati i prvi minareti, tornjevi islamskih džamija. Naše prvo odredište bilo je malo mjesto Počitelj, poznato po sintezi zapadnoeuropejske i islamske umjetnosti. Nakon što smo razgledali Počitelj i kupili prve suvenire, mogli smo nastaviti prema Sarajevu. Velikim dijelom puta vozili smo se uz tok rijeke Neretve, diveći se pejzažima koje je tisućama godina oslikavala rijeka Neretva svojim fluvijalnim djelovanjima. Kako smo ostavljali kilometre za nama, približavali smo se Sarajevu, već vidno umorni od višesatnog sjedenja u autobusu. Na putu su nam se pridružile i prve kišne kapi, koje su s vremenom prerasle u dosadnu jesenjsku kišu. Uskoro smo kroz maglu i kišu ugledali obrise sarajevskih zgrada i džamija. Dakle, stigli smo u Sarajevo, grad poznat po Sarajevskom atentatu, događaju koji je bio povod I. svjetskom ratu, te grad u kojem su održane Olimpijske igre 1984. godine i to je bila izvrsna promocija gradu.

Nakon što smo se smjestili u hotel krenuli smo u razgledavanje. Čak ni dosadna kiša nije uspjela poremetiti naš entuzijazam i želju za razgledavanjem prijestolnice BiH. Krenuli smo u tmurno predvečerje uz rijeku Miljacku, vođeni od strane lokalne vodičke. Poslušali smo njene priče o Sarajevu, ali nam je koncentraciju poremetio miris iz obližnje čevabdžinice, koju smo, dakako, i posjetili. Doći u Bosnu, a ne probati njihove čevape bio bi grijeh, kažu da je to kao doći u Rim, a ne vidjeti Papu. A jesu li bosanski čevapi zaista vrijedni tolikih hvalospjeva, ne znam. Za mene su to bili obični čevapi, ali „de gustibus non disputandum est“. 'Ko voli nek izvoli.'

Poslije čevapa, uputili smo se prema Baščaršiji, staroj jezgri grada. Dok gledate prodavače i suvenire na Baščaršiji, osjećate se kao da ste na Orientu, a zapravo ste tu, u susjednoj državi. BiH se često prikazuje kao nerazvijena zemlja, spominje se u negativnom kontekstu, kao najzaostalija zemlja u regiji. Ali Sarajevo kao glavni grad, najbolje opisuje duh same Bosne. Nema tu toliko blještavih reklama i propagandnih natpisa, izuzev političkih za nadolazeće izbore. Pa i prvi McDonalds je stigao u Sarajevo tek nedavno. Ali činjenica da je nešto drugačije od onog na što smo navikli, ne znači da je zaostalo. Bosna nije podlegla progresivnim američkim trendovima, ali je zato poturčena prije nekoliko stoljeća, a taj utjecaj je ostao do danas i prenosi se generacijama. Muslimanke na ulici nose burke i hijabe, što nerijetko izaziva prijeke pogleda nemuslimanskog dijela stanovništva.

Navečer smo izašli u jedan klub, malo se zabavili i vratili se u hotel. Ujutro smo rano ustali i nakon doručka uputili se prema Visokom, koje je zadnjih godina veoma eksponirano zbog pronalaska bosanskih piramide. Samo arheološko nalazište je često osporavano, čak i od strane svjetski priznatih stručnjaka. Ali Bosanci i dalje tvrde da će njihove piramide promijeniti svjetsku „istoriju“. O čemu se tu zapravo radi, ni sada ne mogu sa sigurnošću definirati. Lokalni

vodič proveo nas je kroz tunele koje navodno vode do Bosanske Piramide Sunca i dugi su preko pola kilometra. Otkopavanja su u tijeku. Tu, pod zemljom, slušali smo predavanje preko sat vremena. Sve to je vrlo zanimljivo, pomalo podsjeća na filmove o Indiani Jonesu, ali i dalje sam vrlo skeptičan prema tome jer nikakve piramide nismo vidjeli.

Za mene je to još uvijek samo hrpa prepostavki, iako treba napomenuti kako su mnogi bili oduševljeni tim tunelima, posebice protokom energije u njima.

Iz Visokog smo se uputili prema Hrvatskoj, preko Mostara. Nažalost nismo imali vremena za razgledavanje Mostara, koji je kulturno središte Hercegovine. Poznat je po Starom mostu iz 16. stoljeća koji se nalazi na UNESCO-voj listi zaštićenih spomenika. Zaista, šteta što ga nismo razgledali.

Nakon višesatne vožnje po planinama i dolinama, napokon smo došli do naplatnih kućica na Dugopolju i ugledali blještavilo Splita odakle smo se vratili na naš Brač. Ostavivši iza sebe Baščaršiju, burke i hijabe... i čuprije na Miljacki, vratili smo se našoj Dalmaciji, bogatiji za jedno životno iskustvo.

Lijepa je Bosna, ali ipak je najljepše na našem škoju.

Jure Trutanić, 4.a

Učenici u razgledavanju Sarajeva

Stranice na engleskom jeziku

Aristocratic rituals of elegance

In a year when all the roads have lead to UK metropolis, we can't go around a famous ritual of drinking afternoon tea which is even today a synonym for this country. That ritual has been deep-rooted in British society since the mid 19th century, and many Victorian writers immortalized it in their works, while in Agatha Christie's descriptions you can almost feel the scent of tea and scones, and step into the world of English patrician houses. Till today, its elegant aura has captured the whole world. Europe was

introduced to tea after merchant-routes with Asia had been established in the 16th century, from where it came to Portugal, spreading the continent after that. A century later English king Charles II. married Portuguese princess Katarina of Broganze, who along with the greatest dowry in the history, also brought him tea and already settled habit of drinking it in Portuguese court. That custom was soon accepted by the highest social strata and in the 18th century tea drinking became a favourite pastime in more than 500 coffee houses throughout London. It I said that the ritual of afternoon tea drinking was started by Anna Maria Russel, the seventh duchess of Bedford. Namely, an easy meal which she consumed around midday wasn't enough for her to make it through till dinner. Since she started to feel hunger around 4 pm, she ordered servants to bring her tea and pastries. Soon she started a trend by starting inviting her friends in her castle Belvoir for tea and walking the meadows, that is for afternoon meal, where also sandwiches with butter and small pastries were being served. Low Tea is English term for classical afternoon tea drinking ritual because it is served in parlours on low tables around 4 or 5 pm. High Tea is a meal which is more similar to supper because it is consumed on high stand tables and not before 6 pm. In British tea drinking culture, black tea takes leading place out of which Earl Grey (with bergamot oil) is the most famous one. Food which accompanies tea is served on three level stands by order it is consumed: the lowest are small sandwiches and savouries, in the middle there are scones, and on the top there are pastries. Custom of adding milk originating from French marchioness de la Sabliere's parlours was soon adapted by British. Milk was first used so that delicate porcelain cups wouldn't crack due to high temperature, so cold milk was poured before. Milk mitigates strong taste of tea, especially black. For more than a century, Hotel Ritz has been a role model for other hotels around the world and it was the first place where woman went without a chaperone. Dress code is formal, jacket and tie for gentlemen and gowns for ladies.

Ivan Vuković, 2.a

Stranice na engleskom jeziku

An interview with J. K. Rowling

Roman “The Casual Vacancy” is radically different from Harry Potter. Why have you decided to write it?

I got an idea during the journey by plane, not train, and it inspired me. That's another novel about morality and mortality, as Harry Potter was, but modern. It's situated in a small community, which required coming up with characters from teens to 60-year-olds. I love the novels from the 19th century which are centered around some town or village. This is my attempt to make my version.

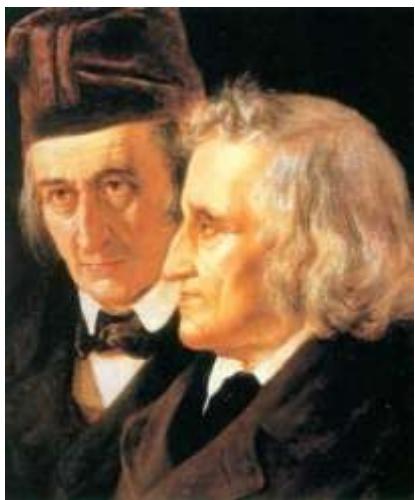
Why did you entitle it “The Casual Vacancy”? Have you had any other possible titles?
Work title was “Responsible” because the central topic of the novel was that how responsible we are for what we have in life- our happiness, our health and our fortune- but also how big our responsibility towards other people is: our partners, our children and our broader society. But when I came across the phrase “casual vacancy”, which is the right term for a vacant post in the city council after death of some of its members, I automatically knew I had a new title. That title has a meaning for me on several levels. For starters, it seemed to me that the biggest casual vacancy was death itself, which comes without fanfares, leaving emptiness which can't be filled up. I was also aware that each of my characters have imperfections and flaws in their lives which they were trying to fill up in many ways: by food, drink, narcotics, fantasy or rebellious behavior. That can also be called casual vacancies, those little vacancies we might not be fully aware of, but, still, we also feel a need to calm them down.

What would you say to those who hoped for something more similar to Harry Potter?
As a writer, you have to write what you want to write, that is what is necessary for you to write. I felt a need to write this book and hope some of people would like it. I accepted a fact that some people might not like it, and I'm definitely not upset when somebody wants more of Harry Potter- I consider it a compliment. I'm sure going to write for children again because I love doing it and I don't think I'll ever stop doing it.

Stranica na njemačkom jeziku

Brüder Grimm

- Jacob Grimm (* 4. Januar 1785 in Hanau, † 20. September 1863 in Berlin)
- Wilhelm Grimm (* 24. Februar 1786 in Hanau, † 16. Dezember 1859 in Berlin)

Jacob und Wilhelm Grimm, meist zusammen als Brüder oder Gebrüder Grimm bezeichnet, sind als Sprachwissenschaftler und Sammler von Märchen bekannt. Sie gelten gemeinsam mit Karl Lachmann und Georg Friedrich Benecke als „Gründungsväter“ der Deutschen Philologie bzw. Germanistik. Ihre Eltern Dorothea und Philipp Wilhelm Grimm hatten in ihrer Ehe neun Kinder. Um den ältesten Söhnen eine angemessene Bildung zu ermöglichen, schickte die Mutter die beiden im Herbst 1798 nach Kassel zu ihrer Tante. Dort besuchten sie das Friedrichsgymnasium. Einer ihrer Lehrer eröffnete den jungen Studenten seine Privatbibliothek und machte die beiden, die bereits mit Werken von Goethe und Schiller bekannt waren, mit Werken der Romantik und des Minnesangs bekannt. Sie entwickelten sich jedoch nicht zu Romantikern sondern waren

Realisten. Nach dem Studienabschluss 1806 datiert der Beginn der Sammlung von Märchen und Sagen, die uns heute als eines der Hauptwerke der Brüder bekannt sind. Die Märchen entstanden nicht aus ihrer eigenen Fantasie, sondern wurden nach alten, mündlich überlieferten Geschichten von ihnen gesammelt und zusammengetragen, und sie wurden auch stark überarbeitet. Es ist das bleibende Verdienst von Wilhelm Grimm der die Märchenkunde als Wissenschaft begründet hat. Nach dem Tod der Mutter waren die Brüder wieder gemeinsam in Kassel, und 1811 veröffentlichten sie ihre ersten selbständigen Bücher: Jacob über „*Altdeutschen Meistersang*“ und Wilhelm Grimm „*Altdänische Heldenlieder, Balladen und Märchen*“. 1812 folgten das erste gemeinsame Buch der Brüder und zu Weihnachten der erste Band der „*Kinder und Hausmärchen*“. In Kassel fiel die Arbeit Jacob Grimms an der „*Deutschen Grammatik*“. Jacob wollte „*ein historisches Leben mit allem Fluß freudiger Entwicklung in sie zaubern*“. Drei Jahre lang lebten die Grimms in Kassel bevor der neue König Friedrich Wilhelm IV. sie nach Berlin holte. Rund 20 Jahre lang lebten sie in Berlin und schrieben ihre letzten Ausgaben („*Kleine Schrifftle*“ , „*Geschichte der deutschen Sprache*“ , ...). Wilhelm Grimm verstarb 1859, sein Bruder Jacob 1863. Viele Institutionen in ganz Europa waren stolz, dass sie sie zu ihren Mitgliedern zählen konnten. Sie liegen auf dem Alten St. Matthäus-Kirchhof in Berlin Schöneberg. Die Grabstätte gehört zu den Ehrengräbern des Landes Berlin.

Werke: „*Kinder und Hausmärchen*“ (Aschenputtel, Rapunzel, Rotkäppchen...) , „*Deutsche Sagen*“ , „*Irische Elfenmärchen*“ , „*Deutsche Mythologie*“ , ...

Marino Lalić, III a

GANGNAM STYLE* LATINE

Puella quae diu tepida et humana est,

puella cum habitu quae ex libertate bibendi
arabicae potionis capit,

puella cuius cor nocte appetente calescit,

puella quae scit se torquere.

Iuvenis sum,

Iuvenis qui diu tepidus tui modo est,

Iuvenis qui arabicam potionem bibt antequam
haec refrigerescit.

Iuvenis cuius cor displodit ubi nox appetit.

Eia, eiusmodi iuvenis sum,

formosus, facilis ad amandum,

Vero tu, heia, vero tu, heia.

Eamus nunc ad finem.

Oppa* est Gangnam style, Gangnam style.

Oppa est Gangnam style, Gangnam style.

Oppa est Gangnam style.

Oh, blanda domina, Oppa est Gangnam style.

Oh, blanda domina, oh, oh, oh, oh.**

Puella quieta esse videtur, tamen ludere scit
illa cum ludet.

Puella cum capillis solutis tempore adveniente.

Puella quae se tegit blandior quam illa quae
omnia detegit.

Vero talis puella sensibilis.

Iuvenis sum,

Iuvenis qui a primo quietus videtur, tamen
ludet cum debet ludere.

Iuvenis qui insanit in totum tempore
adveniente.

Iuvenis qui potius procedentes cogitationes
quam musculos habet.

Vero talis iuvenis sum,

**** (canticum repetendum)**

Homo volans super hominem currentem est,
pupa, pupa.

Homo quaedam sciens sum.

Homo volans super hominem currentem est,
pupa, pupa.

Homo quaedam sciens sum.

Scis quod dico.

Oppa est Gangnam style.

Oh, blanda domina, Oppa est Gangnam style.

Oh, blanda domina, oh, oh, oh, oh.

* nismo prevodili naslov pjesme i izraz
"oppa"(stariji brat) kako bi pjesma bila svima
prepoznatljiva, eventualno i "pjevljiva"

** pripjev

2.a

Sa sata filozofije

Eutanazija - da ili ne?

Kao i za svaku stvar na ovome svijetu, tako i za pojам eutanazije postoje podijeljena mišljenja. Neki opravdavaju taj čin, navođenjem različitih razloga, dok se drugi strogo protive tom činu. Prisjetimo li se, ne tako davne povijesti, tamo možemo pronaći mnogo istomišljenika, koji su smatrali da je eutanazija način čišćenja svijeta od ljudi koji imaju neku manu. Jedan od njih bio je i sam Hitler. On je smatrao da oni nisu vrijedni življena. Ali nasuprot takvom stavu oduvijek se nalazila crkva, koja i danas čvrsto stoji iza svojih stavova, da je eutanazija ubojstvo, te da se ubojstvo ničim ne može opravdati. Oni smatraju da je Bog jedini kojem je dopušteno

suditi, te da čovjek nije dostojan ubiti čovjeka, jer ipak, tko smo mi da o tome odlučujemo? Definirati pojam eutanazije je još i dan danas jako teško, jer definicija ovisi o osobnom mišljenju. Danas također o eutanaziji postoje različita mišljenja. Ljudi liberalnijih stavova definiraju eutanaziju kao pomoć, kao jedini ispravan izlaz za one kojima nema više spasa, koji traže izlaz iz pakla svoje boli. Drugi smatraju eutanaziju ubojstvom, te oduzimanjem čovjekova prava na život. Smatraju da je duljina našeg života predodređena, te da se mi ljudi ne bi trebali poigravati pitanjem života i smrti. Moje osobno mišljenje je da bi eutanaziju trebalo zakonski dopustiti, ali tek onda kada čovjek to sam želi, kada on pristane na takav čin. Jer kad je čovjek teško bolestan, kad svjesno zna da nema niti jednog lijeka koji bi spasio njegov život, tada čovjek pati fizički i psihički. Njegova nutrina propada od pomirenosti sa činjenicom da je njegov životni put gotov, te ga bol izjeda. Smaram da je u takvim situacijama pravi zločin pustiti čovjeka da pati, a da on to ne želi, već želi eutanaziju. Jer svi smo mi krojači sudsbine, imamo pravo na odluke o vlastitom životu. Jednim dijelom podržavam i crkvena stajališta, koja smatraju da čovjek čovjeku ne može suditi, ali svako pravilo ima iznimku. Smaram da se uvjek pri bilo kakvoj odluci treba gledati sa stajališta određene situacije, te na temelju toga zaključiti što je najbolje. Jer situacija mijenja zakone, pravila, razmišljanja.

Karmen Eterović , 4.a

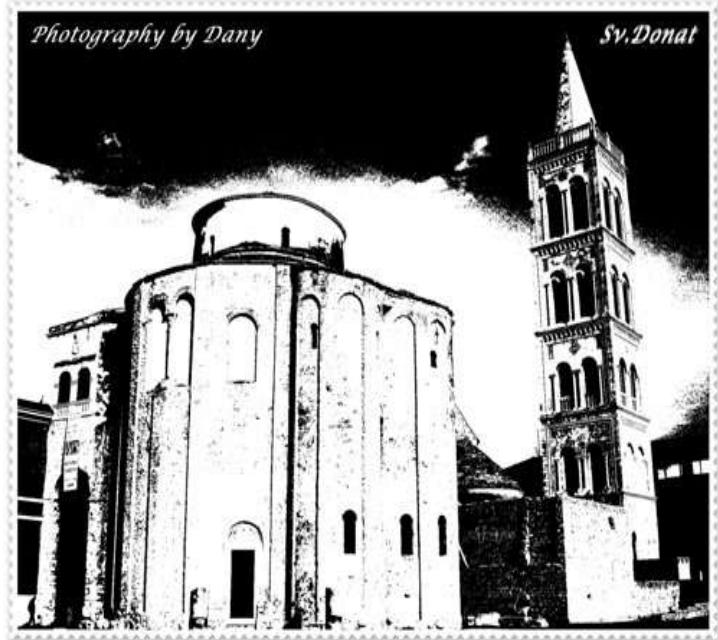
GRČKI ALFABET

A	α	ἄλφα	alfa	ă ā ¹
B	β	βῆτα	beta	b
Γ	γ	γάμια	gama	g
Δ	δ	δέλτα	delta	d
Ε	ε	ὲ ψιλόν	epsilon	ě
Z	ζ	ζῆτα	zeta	z
Η	η	ῆτα	eta	ē
Θ	θ	θῆτα	theta	th
Ι	ι	ἰῶτα	jota	ī ī
Κ	κ	κάππα	kapa	k
Λ	λ	λάμβδα	lambda	l
Μ	μ	μῦ	mi	m
Ν	ν	νῦ	ni	n
Ξ	ξ	ξῖ	ksi	ks
Ο	\circ	ὸ μικρόν	omikron	ǒ
Π	π	πῖ	pi	p
Ρ	ρ	ρῶ	ro	r
Σ	$\sigma \varsigma$	σῖγμα	sigma	s
Τ	τ	ταῦ	tau	t
Υ	υ	ὖ ψιλόν	ipsilon	ǔ ū
Φ	φ	φῖ	fi	f
Χ	χ	χῖ	hi	h
Ψ	ψ	ψῖ	psi	ps
Ω	ω	ὦ μέγα	omega	ō

Na satovima SRZ-a maturanti uče grčki jezik. Evo i vama grčke abecede pa za praznike možete i vi vježbati.

SVE LIPOSTI PROSINCA

*I na Kubi
i u Kini
i u Ognjenoj zemji
radost kipi
svitla žoru
delicije vonjodu
srca igrodu.
Oduvik je tako bilo,
a jo penson
ča je to prosinac
ko da je osinac
ča doje
ča prosi
brž čizmu
šenicu
kalcetu ili
kučavicu.
A nono u crvenen veštitu
šeto
prosipje
darije...
A čo?
ni čizmu
ni šenicu
ni kalcetu
a ni rukavicu.
Jubov.*

BILĀC O ZVON TUČE

*Izošla san iz gnjizda
daleko od svojeg svita.
Ne don se,
ali dojde mi
nemir u srcu
nostalgija u duši
digod me
muči
mori
progoni.
Ma opet
kad se po Kalelargi
prospe sunce i
kad me Donata
morska arije umije...
Pozdrovjon sunce
ča se skrije
iza škoja.
Tišin se da je moj
da ga vidin.
A onda*

*seden uvečer
kasno
na tuju teracu.
đđ ure do ure
zuče bilac
o zvon
odzvanjo...
Natiro me da
dubiton,
da skonton
dvo i dvo.
Orcoj se,
hod
vidiš da
brzo prolazi
život,
da vrime gre
da nikad neće bit
sutra
ča je bilo
Danas.*

*Ove nam je pjesme poslala iz Zadra naša bivša učenica, a
sada studentica Silvija Buvinić...*

ZIMSKO BURA

Kad zapuše zimsko bura
točno se zno kojo je ura.

Ne tribo ti puno vonka hodit,
a kamo u crikvu Boga molit.

Kroj špahera tribo stot i noge grijot,
moš se pokrit dijekon i u šake pivot.

A, ako hoćeš vonka provirit
to ti nikor ne može zamirit.

Dobro se fudroj da te ne propuše
i fes na glovu stav jer ti kroz nju nojveće puše.

Veće vridi ovo jedna bura
nego kad po jugu ne znoš kojo je ura.

Ema Stančić, 1. a

TO SU BILA VRIMENA

Kopalo se, sodilo, okopovalo,
zalivalo i na kraju
obidvovalo.
Svi su rukove zavrćoli
i svašta činili
da bi dicu prihronili.

Muški put gore,
u draču i bore,
a žene doma stole
ko none store.

Dililo se sve ča se imalo,
i zojno mrva kruha iza diteta,
ni bilo ko danas
da se spiza bacije.

Susid je susidu pomogo
brat s braton drva miri i slogan
a danas niko s nikin ne govori
I brat se sa braton
za bokun imonjo bori.

Bila su to lipo vrimena
KAD ni bokun komina ni bilo malo
KAD se gledolo da malo kruha ne bi
palo
KAD se znalo ko je gospodor u kući
i KAD su se judi veće volili...

Ivana Goić, 2. b

JESENJI DAN

Tračak sunca izvire
iz velike hrpe nabacanih oblaka
po nekad kristalno plavom nebu.
Sve hladnije i hladnije je,
ulice su puste,
a po njima kosturi lišća šušte.
A onaj ugodan pjev ptica
pobjegao je sa suncem
nekamo toplije,
u tropske krajeve.
Ljudi su se u kuću povukli,
djece nema nigdje,
sve je tužni i ojađeno.
A gle, ono oblaci rasplakani.
Hm, jesenji dan, tek početak,
a kad će kraj...

RUMEN RUJNE VEČERI

Plodovi u šaci, držim ih čvrsto.
Da ih ispustim, svijet bi mi se
pred očima raspao.
Mlada sam,
život je ko zrela jabuka.
Još uvijek ga ne ispuštam.
Ne mogu otići,
i ovako me previše boli.
Neću popustiti.
Vjetar života mi ne smeta.
Dapače, još čvršće stiskam ruku.
Ima li kraja?
Od silne ljubavi gušim se.

Nikolina Bezmalinović, 2.a

Prokleta rijeka

Stigao je dan, taj dan što Smrti obuva plesne cipelice umrljane krvlju. Dan odlaska na front. Zbog toga kiša udara u dušu, a mladi listići brezove šume ulaze u uši, mozak, misli... Lagano lelujaju na tim blijedim trupcima što paraju nebo. Noć proljeva tintu po zvjezdanim svodu. Samo negdje u daljini nebo postaje krvavo i bliješti poput paklenog grotla. To je nesretni, sumorni front. Tu su mnoge majke izgubile svoje najvrjednije blago – sinove i muževe. Njihovo meso i kosti njihove sada leže razasute, tamo negdje u daljinici, daleko od domovine. I ja moram poći u smrt... Zašto?! Kola klopoču po izbrazdanoj zemlji. Blato, kao da je živo među hladnom glinom i grgolji dok ga kiša pere. U blizini se nazire livada prekrivena grumenjem sagorjele, crne zemlje. Prljavi rovovi sežu od brezove šume do razrušenog naselja. Pored svega, livadu presijeca glibavi rukavac. Širok i omeđen bodljikavom žicom, izgleda kao nekakva mrtva aleja, groblje duša. Ta rječica je pobeda, nadmoć, nedostizan cilj. Prijede li naša vojska tu tekuću smrt, nema više umiranja... doskora.

Razdanilo se. Noć je bila mirna, samo je nekoliko granata palo na najudaljenije zemunice. Pomislih u sebi da je to samo zatišje pred buru. Da, tako je i bilo. Domobraska divizija koja broji 250 ljudi uvlači se u rovove poput tekućine. Mi smo puna, jer su mladi regruti izginuli kao žrtvena janjad u proboru na neprijatelje. Tisuću mladih ljudi ispranih mozgova ginu, a čekaju ih majke dok pni zaboravljuju svoj prijašnji život...

I postaju ratnici.

Počinje staložena bitka koja kao kakav plamen počinje rasti u presvjetli oganj. Puši se iz svih baterija i artiljerijski glasnim uzvicima ispraćaju svaku granatu i projektil. Zemlja se uzdiže u zrak i magla u rovovima podrhtava pod paklenim udarima teških eksplozija. Nemam izbora no ostati u zemunici pod hladnim betonskim stropom koji cvili pod gelerima i metalnim krhotinama. Krici se čuju i kroz zemlju, pa je teško sklopiti oči i na jedan tren se naći negdje daleko od fronta i s njemu okrenutim leđima marširati sa svojim mrtvima drugovima prema pobjedi, uzdignutih glava. Ali to su snovi.

Cijelo jutro padaju granate sa svih strana, a u daljini bljeska zelena svjetlost bojnog otrova. Pokušavam se sjetiti ranijih dana, školskih dana kad sam se bezbrižno glupirao gledajući na rat dječjim očima, kao na igru. Pokušavam se sjetiti bilo kojih uspomena, ali ih nemam. Ja sam živi mrtvac bez osjećaja i uspomena koji je sposoban samo za ubijanje. Ja sam već mrtav i ne bojim se smrti, samo umiranja. Blijede mi sjećanja na moje roditelje i moj rod, moje prijatelje. Samo su još oni tu uz mene na bojištu i čekaju protunapad. Misli me tjeraju u ludilo i iskačem iz rova, u vječnost...

Fijući projektili, a kacige suboraca lete u zrak tjerane smrtnim udarcima rafala koji ih gone. Zemlja se lomi, krši, jauče i krvari iz svih udubina. Jauci se prostiru poljem kao i meso izbrazdano gelerima mina koje lete na sve strane. Zemlja je toliko natopljena krvlju da svaku novu kap što padne na nju ne može upiti. Kiša prestaje, a oblaci su još tamni, kao i lica mrtvih. Grabim pušku i uz drugove trčim prema rijeci. Preskačem posljednje rovove, a u svakom od njih je mnogo suparnika koji svojim bajonetama puštaju krv iz bedara mojim suborcima. Ne mogu stati. Svaki tren moja bajuneta je u novom želudcu, a svaki metak u novom čelu. Preskačemo rijeku na užem dijelu. Mnogi tonu i nestaju. Vatra je svuda oko nas. Pobjeda smrdi! Blizu smo... Naposlijetku jedan mladi desetnik zabija našu zastavu u korito kao znak pobjede. Ja se veselim u svoj toj tuzi, podižem ruku, a pod rebro mi se zabije zalutali metak umirem. Sve je utihnulo i u meni je spokoj. Pobjeda je naša! Ali čemu pobjeda?

Frane Matoković, 2.a

Minha experiência bonita do Português

Eu estava em intercâmbio em Portugal para 3 meses. Meu desejo após a troca do meu irmão que estava no Alemanha. Ele disse que era um exipirience incrível, então eu decidi para Portugal. Primeiro quando cheguei lá me senti nostalgia para casa. E foi estranho sentimento de que eu não posso subscriver. Em primeiro dia de escola todos alunos queria saber quem eu sou. Depois alguns dias na escola eu conhecer um monte de amigos. Eu não foi um estranho para eles, eu foi amigo de verdade. Em familia anfitrião tinham diferentes tipos de vida. Todo o mundo estava dizendo-me que não é ruim é apenas "DIFERENTE". Meu desejo foi me levando para tentar algo diferente, algo novo e agora eu acho que eu consegui aprender esto. Eu aprendi como lidar com algumas situações, sem a ajuda de sua familia real, eu aprender língua, cultura nova e eu tinha um monte de diversão! Para mim era experiencia muito boa e eu acho que todo mundo deveria tentar!

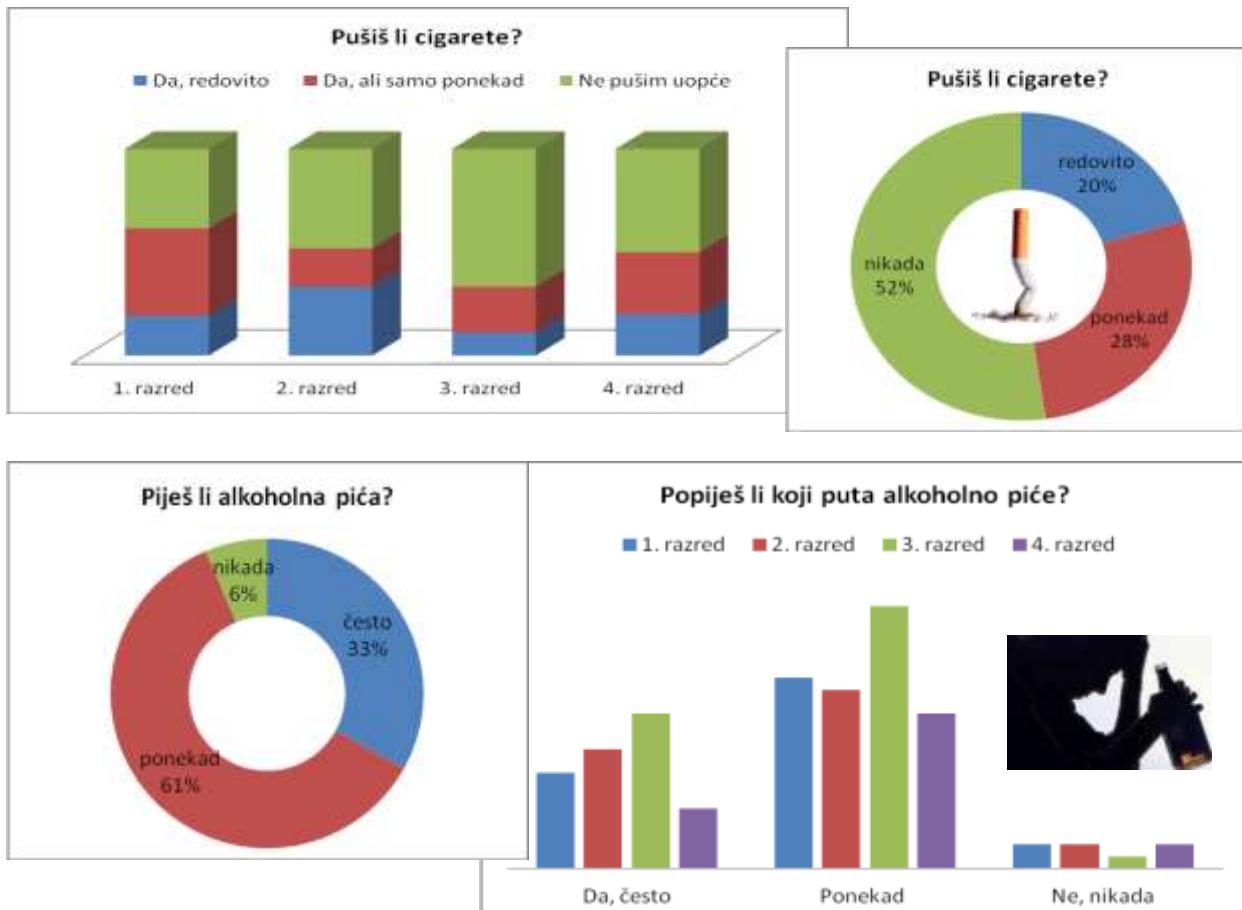

Bila sam na razmjeni preko Udruge Globus u Portugalu 3 mjeseca. Moja želja se pojavila nakon što je i moj brat bio na razmjeni u Njemačkoj. Rekao je da je to bilo jedno nevjerovatno iskustvo, pa sam odlučila i ja to iskusiti. Čim sam stigla, osjetila sam nostalгиju za domom. Bio je to čudan osjećaj kojeg ne mogu opisati. Prvog dana škole svi su željeli doznati tko sam. Nakon nekog vremena, stekla sam mnogo prijatelja. Nisam im bila samo stranac već pravi prijatelj. Zamjenska obitelj je živjela drukčijim načinom života. Svi su mi govorili, "to nije loše, to je samo DRUKCIJE". Moja želja da upoznam drukčiji život se i ostvarila. Naučila sam novi jezik, kulturu te se nositi sa situacijama bez pomoći moje prave obitelji. Uz to sam se još i zabavila! Za mene je ovo bilo prelijepo iskustvo, te mislim da bi ga svi trebali iskusiti!

Lucija Brešković, 2.b

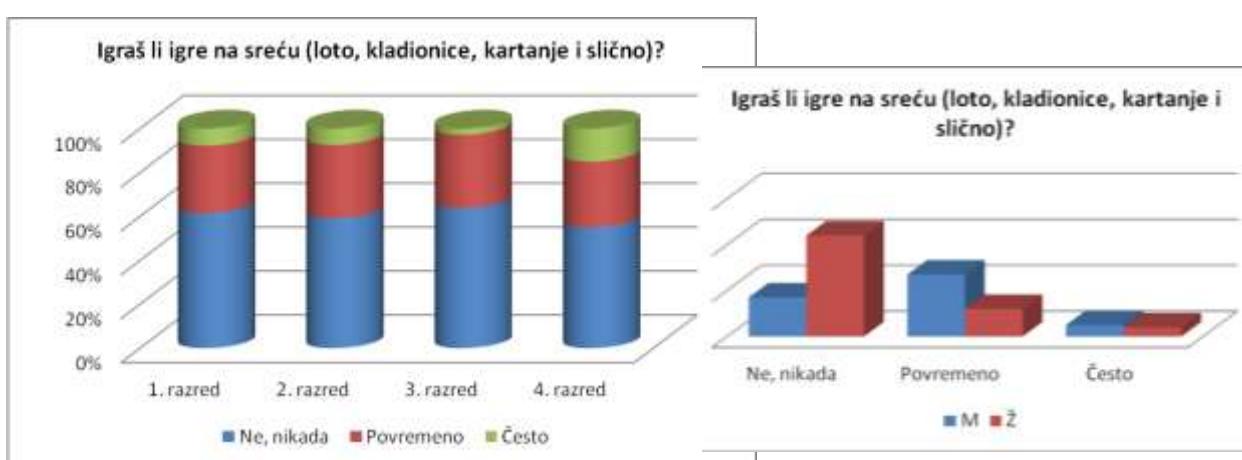
KAKVE SU NAŠE NAVIKE?

3. b razred je proveo anketu u našoj školi (u okviru nastave statistike) o našim navikama i aktivnostima. Anketirano je 109 učenika, a obuhvaćeni su svi razredi. Umjesto analize ankete odlučili smo napisati neke važne činjenice.

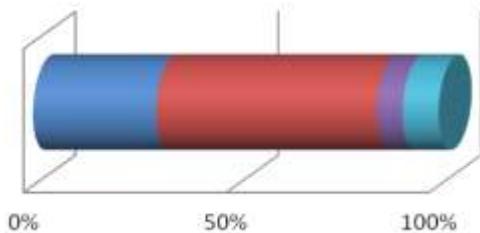

Za nas koji smo mlađi od 18 godina alkohol i cigarete su ilegalne droge koje izazivaju ovisnost.

- U opitom stanju čest je gubitak pamćenja, konflikti s vršnjacima, seksualno ponašanje je rizično.
- Ako pušiš, već znaš da trebaš prestati. To je loše za tvoje srce, pluća i mozak. Osim žutih prstiju i zubiju, preranih bora i stanjene kose, možeš oboliti od raka pluća, grla, usta, jednjaka i kože.
- Ako novac od marenje trošiš za kockanje onda trebaš znati da je to početak ovisnosti.

Koga bi preporučio/la za pomoć prijatelju ili prijateljici za kojega znaš da ima probleme vezane uz ovisnosti?

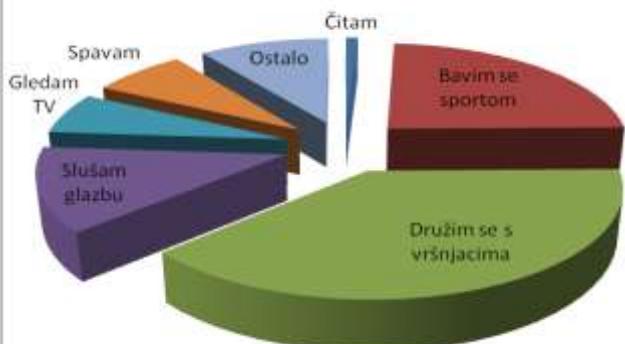

- Psihologa, školskog psihologa
- Stručnu pomoć, liječnika, psihijatra
- Prijatelja
- Roditelja
- Nastavnika

Za nas ne postoji sigurna ni dozvoljena doza alkohola, cigareta, ni drugih opijata.

Kako najradije provodiš slobodno vrijeme ?

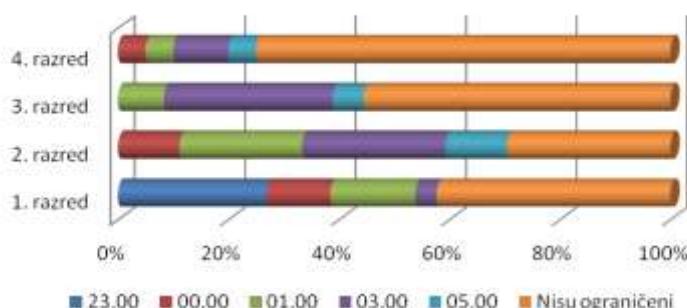

Navečer izlazim

- Svaki dan
- Samo vikendom
- Vikendom, a ponekad i preko tjedna
- Uopće ne izlazim

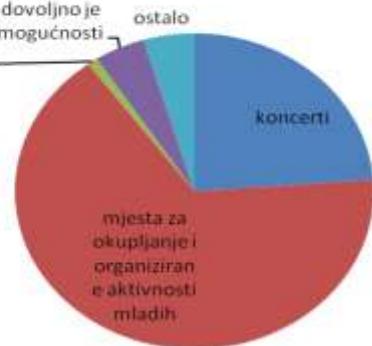

Moji su izlasci ograničeni do:

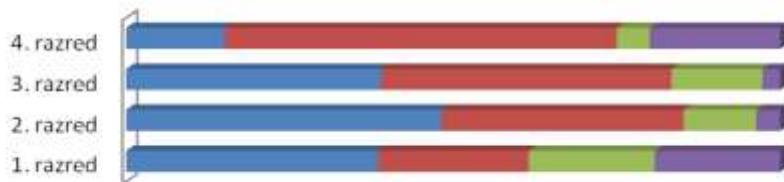
U našem mjestu najviše nedostaju

mesta na kojima se mladi mogu obratiti za pomoć
dovoljno je mogućnosti

Kada razmišljam o načinu na koji provodim slobodno vrijeme, zaključujem da:

- ga provodim kvalitetno i korisno
- ga provodim nekvalitetno i beskorisno
- je potrebno više mogućnosti izbora
- se uglavnom dosađujem

"Bolje prokockati svoju mladost, nego ne učiniti s njom baš ništa."

Albert Camus

Školska kuhinja

Tradicionalna jela za Badnjak

Bakalor

Tuko da bakalor namočimo dvo dona u bronzin, oli niki drugi sud s voduon, a kal i kal ga potučemo batićien. Treći don ga režentomo, istučemo i, ako tuko, pririziemo u dvo kusa pok ga stavimo kuhot skupa sa strukuon selena, petersimula, listuon javora, piet – šiest zarnih papra i dvi – tri veće kapule. Kal omekšo, izvadimo ga, otribimo ol kostih i narižemo ga na bokuniće. Na maslinovien uju isparžimo tri – četiri kapule, četiri – piet nožic luka, dodomo bakalor, sve zalijemo vuodon da oplivo i stavimo kuhot. Posli puol urie dodomo tri – četiri nafetona kompira, žicu konšiervie oli dvo – tri oguljena pomiduora, žmul vina, soli i papra po guštu, i daje kuhomo dokle guod kompir ne omekšo i pri kraju dodomo jelnu šaku narizonega petersimula.

Bakalor se ne smi duro kuhot jer bi otvardi. *

*Ovo je nonina receta.

Pršurate 1.

- 2 kg krumpira
- 30 dkg šećera
- 4 dcl rakije
- 2 dcl vode (od krumpira)
- 2 jabuke
- 1 prašak
- mirodije po želji
- 1 ½ kg brašna

Priprema:

Krumpire očistiti i izrezati na kockice, skuhati. U napravljeni pire dodati rakiju, vodu, jabuke, prašak, mirodije i šećer. Lagano miješati i dodavati brašno. Pržiti u ulju koje nije prevruće.

Pršurate 2.

- 1 ½ kg krumpira
- 6 dkg šećera
- ¼ l rakije
- 3 dcl vruće vode
- 2 praška
- šaka grožđica
- cimet, rum, kruškovac, soli
- po želji
- malo sjeckanih badema
- brašna po potrebi

Priprema:

Umijesi se gusta smjesa od kuhanog, oguljenog i zgnježdenog krumpira. Doda se šećer, rakija, voda, grožđice, cimet, rum, kruškovac, malo soli, sjeckanih badema i brašna koliko popije. Da bi se izbjeglo dugotrajno lupanje tjesteta. Dodaju se i 2 paketića praška za pecivo. Žličicom napravljene okruglice stavljaju se u vruće ulje, izvade se kad požute i posipaju šećerom u prahu.

Bruna Jerčić i Mihaela Gojević, 4.b

Evo nešto o sv. Nikoli

Svi znamo da sv.Nikola dobroj djeci donosi darove i da ga prati Krampus koji zločestoj djeci donosi šibe. A koliko znamo o pravom / povijesnom Nikoli?

Evo kratke priče:

O pravom Nikoli se malo zna. Spominje se kao Nikola iz Myre (bio je biskup sredinom 4. st.) ili kao Nikola / Mikula iz Barija gdje mu je tijelo preneseno 1095.g. pošto su Turci zauzeli Myru (danas Mugla).

Spominje se još jedan Nikola - Nikola Sionski iz 6. st., koji je osnovao samostan u Sionu blizu Myre.

Legendi ima pune, evo nekih:

Jedna od legendi vezana uz sv. Nikolu je i ona koja njega smatra zaštitnikom pomoraca. Najstarija vjerovanja prikazuju sv. Nikolu kao starca koji spašava brodove iz olujnih valova, a naznamenitija je ona koja priča da je sv. Nikola spasio francuskog kralja i vojskovodu šestog križarskog rata Louisa IX. Capeta od oluje na moru. U svibnju 1254.g. su se on i kraljica Margarete de Provence vraćali brodom iz Svetе Zemlje. Kad su upali u oluju Kraljica se zavjetovala sv. Nikoli i oluja je stala. Kao zahvalu Kraljica je poklonila zavjetni srebrni moćnik svetištu sv. Nikole u lotarinškome Saint-Portu.

1.a

Nogomet

I ove se godine, već tradicionalno, održalo školsko natjecanje u nogometu. Igralo se u muškoj i ženskoj konkurenciji. Turnir je odigran u studenome, u dva popodneva, na terenu hotela „Elaphusa“. Sudjelovale su po četiri ekipe u svakoj konkurenciji (I. , II. , III. , IV. razred, a svaku ekipu sačinjavali su učenici gimnazije i strukovne škole). Prvog dana odigrana su polufinala, gdje su u muškoj konkurenciji deblji kraj izvukli ekipe I. i II. razreda izgubivši od III. (III. raz - I. raz 10:1) odnosno IV. razreda (IV.raz. – II.raz. 4:2). U ženskoj konkurenciji finale su izborile ekipe I. i II. razreda pobjedivši III. (I. - III. 3:0, b. b) tj. IV. razred (na penale nakon što je regularni dio završio neodlučeno, 1:1). U muškoj finalnoj utakmici sučelili su se ekipe III. i IV. razreda. U napetoj atmosferi popraćenoj i sa pirotehnikom, ali i sa par nesportskih poteza slavili su učenici IV. razreda rezultatom 6:4. U ženskoj konkurenciji isto su napravile učenice II. razreda pobjedivši prvašice na penale (nakon 0:0). Ove godine titulu za najboljeg strijelca uvjerljivo je zgrabio Branimir Klarić (III.razred), zabivši čak šest golova u dva susreta. Kod cura tu je titulu odnijela Ivana Marić (II.razred) sa dva pogotka. Za najboljeg igrača turnira izabran je Darko Dragičević, koji je sa svojim nevjerljativim obranama i doveo četvrtušte do zlata. Svečano proglašenje pobjednika održat će se za vrijeme božićnog doručka, 21.12.2012! Ovim putem želio bih se zahvaliti i profesorima Bošku Botici, ali i Brigitu Bačić bez kojih ovaj turnir i ne bi bio realiziran. Također bih se zahvalio i Jurici Kovaču i Kristijanu Kovaču, ujedno i bivšim učenicima naše škole, koji su sudili cijeli turnir. Čestitke i svima koji su igrali na turniru!

Ivan Karmelić, 4. a

KODEKS ZA SMANJENJE CILJANIH IZOSTANAKA U NAŠOJ ŠKOLI

1. Poticajne mjere

Učenik koji nije izostao niti jedan sat tijekom nastavne godine oslobođen je redovitog pohađanja nastave u zadnjem tjednu. Isti učenik može, na temelju vlastite procjene i konzultacija s predmetnim nastavnikom, doći na sate nastavnika predmeta čije gradivo treba odgovarati.

Učenik koji je tijekom nastavne godine opravdano izostao do trideset sati nastave ostvaruje pravo dogovaranja termina za odgovaranje gradiva s predmetnim nastavnikom u zadnja dva tjedna.

Učenik koji nije izostao niti jedan sat bit će javno i pismeno pohvaljen, a škola će i nagraditi razredni odjel sa najmanjim brojem izostanaka.

2. Izbjegavanje provjere znanja

Učenik za kojeg postoji opravdana sumnja da izbjegava najavljenu provjeru znanja bit će usmeno ili pismeno ispitan prvi ili najkasnije drugi sat nakon termina redovite provjere. Učenik koji nije prisutan na nastavi i u dogovorenim terminima odgovarat će usmeno ili pismeno, bez najave, na satu koji odredi predmetni nastavnik.

3. Opravdanje izostanaka za učenike koji često ciljano izostaju

Ako učenik često izostaje po jedan dan u tjednu ili održenog dana u tjednu, roditelj je dužan opavdati izostanak osobno, uz obavezno predočenje liječničke ispričnice. Rok je tјedan dana.

Učenika će razrednik uputiti na razgovor kod ravnatelja, prema procjeni razgovoru može prisustvovati i roditelj.

4. Isprike

Učenik ovim kodeksom ostvaruje mogućnost isprike na početku sata:

- za nastavni predmet s jednim satom tjedno – jedna isprika u svakom polugodištu
- za nastavni predmet s dva ili više sati tjedno – jedna isprika u prvom, a dvije u drugom polugodištu.

Isprika iz prvog polugodišta nije prenosiva u drugo polugodište.